

Sagsnr.:
Ref.: cwo
20. oktober 2004

Notat om høringssvar fra foreninger, organisationer m.v.

Følgende har ikke bemærkninger til lovforslaget:

Amtsrådsforeningen
Danske Havne

Konkrete bemærkninger fra de enkelte foreninger, organisationer m.v.

1. Kødbranchens Fællesråd:

Kødbranchens Fællesråd kan tilslutte sig høringssvaret fra Landbrugsrådet.

Der henvises til bemærkninger til Landbrugsrådets høringssvar.

2. HORESTA og HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene:

HORESTA og HTS har afgivet et fælles høringssvar.

HORESTA og HTS er af den opfattelse, at der er behov for en national fødevarerlov set i relation til, at den danske fødevarerlovgivning omfatter flere områder end den europæiske herunder ernærings- og sundhedsområdet. Desuden er det mere gennemskueligt, at reguleringen på området er samlet i en lov. Det er hensigtsmæssigt, at loven nu får karakter af bestemmelser for ministerens hjemler på området, samtidig med mere detaljeret regulering henvises til bekendtgørelsesniveau.

Til § 47:

Ministeren kan træffe bestemmelser om myndighedsenhedernes opgaver. Set i lyset af det øget krav til egenkontrol, er det afgørende, at fødevarermyndighedernes forpligtigelser i relation til relevant vejledning af virksomhederne, defineres tydeligere.

Som beskrevet i de indledende bemærkninger til lovens kapitel 8, vil rådgivning og vejledning også i fremtiden være et væsentligt led i myndighedernes kontrolvirksomhed. Myndigheden skal, når den rådgiver, holde sig inden for grænsen af den i fødevarerforordningens artikel 17 fastlagte ansvarsfordeling mellem den offentlige myndighed og virksomhederne, hvorefter ansvaret for lovens overholdelse ligger hos virksomheden. Det offentliges rådgivning må heller ikke begrænse

myndighedernes mulighed for at påse overholdelse af lovgivningen. Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe bestående af ministeriet for familie- og forbrugeranliggenders departement og fødevarerstyrelsen, som skal se på mulighederne for bedre at udnytte den store ekspertise, som ligger hos de lokale fødevareregioner, i form af rådgivning og vejledning til virksomhederne. Gruppen skal overveje, hvordan dette bedst kan ske under overholdelse af EU-rettens krav til ansvarsfordelingen. Der vil i øvrigt blive udarbejdet generelle vejledninger, både om nationale love og EU-forordninger.

Til § 57:

1. HORESTA og HTS understreger, at offentliggørelsesordningen *ikke* bidrager til lige konkurrencevilkår, som beskrevet i lovforslagets bemærkninger under offentliggørelse af kontrolresultater. Til gengæld er lige vilkår på kontrolområdet en forudsætning for en fair offentliggørelse af virksomhedernes kontrolresultater. Denne ensartethed i tilsynets afgørelser er stadigvæk ikke tilfredsstillende, og konsekvenserne af offentliggørelsen for virksomhederne lever fortsat ikke op til proportionalitetsprincippet.

Formålet med ordningen om offentliggørelse af resultater fra fødevarerkontrollen er at give forbrugerne aktuelle og relevante oplysninger om fødevareraktiviteternes overholdelse af fødevarerlovningen. Der bliver således offentliggjort både gode og dårlige kontrolresultater. Dette skal være med til at fremme lige konkurrencevilkår, og give virksomhederne et positivt incitament til at sikre overholdelsen af fødevarerlovningen.

2. Det er afgørende, at loven præciserer, at sanktioner på baggrund af virksomhedernes egenkontrol ikke bliver offentliggjort, såfremt virksomhederne har foretaget den fornødne opfølgning.

Det fremgår af bemærkningerne til § 57, at sanktioner på baggrund af virksomhedernes egenkontrol ikke vil blive offentliggjort, såfremt virksomhederne har foretaget den fornødne opfølgning.

3. HTS og HORESTA er imod, at ministeren har mulighed for at fastsætte regler om, at klagen ikke har opsættende virkning. Vi finder det uacceptabelt set i relation til virksomhedernes retssikkerhed og set relation til, at offentliggørelse ikke er afgørende for fødevarerikkerhed.

Udgangspunktet i dansk rets almindelige principper er, at klager over en forvaltningsmyndigheds afgørelser ikke har opsættende virkning. Forvaltningsmyndigheden kan ud fra en konkret vurdering bestemme, at en klage får opsættende virkning.

Til § 67:

Efter udskillelsen af DSK fra Dansk Handel & Service hører DSK under HTS, som i dag udgør 30% af detailhandlen i Danmark. HORESTA og HTS ~~fo~~ slår, at Dansk Industri, COOP Danmark, Dansk handel & Service samt HTS- Handel, Transport og Serviceerhvervene sammen indstiller medlemmer til Fødevarerkontroludvalget.

I betragtning af den dynamik der findes på organisationsniveau er det næppe hensigtsmæssigt, at de indstillingsberettigede organisationer nævnes i selve loven. Bestemmelsen er derfor omformuleret som en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler vedrørende indstillingsberettigede organisationer samt afgrænsning af Fødevarerkontroludvalgets opgaver. Hensigten hermed er at kunne gennemføre løbende tilpasning, som bliver nødvendig som følge af organisationernes organisatoriske og tilknytningsmæssige ændringer.

3. Bryggeriforeningen:

Generelle bemærkninger.

Bryggeriforeningen finder, det er nødvendigt at tilpasse den danske fødevarerlov til EU's regelsæt på fødevarerområdet, idet vedtagelsen af fødevarerforordningen (forordning nr. 178/2002 af 28. januar 2002), kontrolforordningen (forordning nr. 882/2004 af 29. april 2004) samt den såkaldte hygiejnepakke, har medført, at en række områder og generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen reguleres parallelt i den gældende fødevarerlov og i de nævnte forordninger. Da forordningerne er umiddelbart gældende i medlemslandene bør den nye fødevarerlov tilpasses i overensstemmelse hermed, således at den ny danske fødevarerlov primært kommer til at omfatte områder, der ikke er omfattet af EU regelsættet. Bryggeriforeningen finder det positivt, at udkastet til fødevarerloven lægger op til, at en række bestemmelser fra den gældende fødevarerlov erstattes af bemyndigelser til ministeren, og i forlængelse heraf implementering af direktiver i bekendtgørelser i stedet for som hidtil i fødevarerloven. Fødevarerforordningen og den ny fødevarerlov er tæt relaterede og kommer til at udgøre et samlet regelsæt på området, der bl.a. tager udgangspunkt i samme definitioner af en lang række fødevarerbegreber og i samme generelle principper. For at undgå, at fødevarerloven kommer til at fremstå som en særskilt lov på området, bør de to regelsæt foreligge samlet.

1. I den forbindelse foreslås det, at fødevarerforordningen kommer til at fremgå som et bilag til fødevarerloven.

Det har været overvejet i lovteksten at gengive dele af EU-fødevarerforordning, således regelsættet blev samlet i et dokument. En gengivelse af en forordning skal imidlertid ske i en sådan grad af citation, at dette ikke har vist sig praktisk gennemførligt. Det har ligeledes været overvejet som bilag til bemærkningerne at optrykke forordningen. Dette kan ske, såfremt der loven fremtræder som en bemyndigelseslov, hvor der med hensyn til det indholdsmæssige hovedsageligt henvises til forordningen. Justitsministeriet accepterer imidlertid kun i meget specielle tilfældet optryk af forordninger som bilag til love.

2. Bryggeriforeningen vil endvidere foreslå, at der udarbejdes en samlet vejledning til fødevarerforordningen og fødevarerloven. Vejledningen bør medtage en række relevante afsnit fra lov- og bemærkningerne, idet disse medvirker til en præcisering af reglerne, og en afklaring af hensigten med og tolkningen af reglerne.

Udarbejdelse af vejledning til den nye fødevarerlov kan ske administrativt efter vedtagelse af den nye lov. Det indstilles, at en sådan vejledning udarbejdes. I vejledningen vil fødevarerloven og fødevarerforordningen blive kommenteret samlet.

Specifikke bemærkninger.

§ 14:

Bryggeriforeningen finder det unødvendigt, at der i udkastet til fødevarerloven fastsættes supplerende bestemmelser til fødevarerforordningens art. 16 om mærkning og præsentation af fødevarer, herunder vildledende markedsføring. Af forordningens art. 16 fremgår det allerede, at der er forbud mod vildledende mærkning og markedsføring af fødevarer, hvorfor dette område ikke bør parallelreguleres i fødevarerloven. Supplerende bestemmelser i en dansk fødevarerlov vil medføre uens tolkning af vildledningsbegrebet i medlemslandene.

Fødevarerforordningen dækker ikke alle handelsled. Forbuddet mod vildledning i Art. 16 dækker derfor ikke hele anvendelsesområdet for den gældende fødevarerlovs § 19, stk. 1. Bestemmelsen i §14 er derfor indsat med henblik på at supplere art. 16, således at forbuddet mod vildledning dækker alle handelsled.

§ 15:

Bryggeriforeningen finder det ligeledes unødvendigt, at der i lovudkastet gives hjemmel til at fastsætte supplerende nationale regler om anvendelse af anprisninger, idet der allerede, som nævnt i lovbemærkningerne, er EU regler vedr. anvendelsen af visse sundhedsanprisninger, og fordi nærmere fællesskabsregler om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer netop er under udarbejdelse, jf. forordningsforslaget om ernærings- og sundhedsanprisninger. Foreningen mener, at de i § 15 nævnte anprisninger er uklare og finder generelt ikke, der er behov for at supplere reguleringen på området, idet dette kan medvirke til forskelligartet praksis vedr. anvendelsen af anprisninger i medlemslandene.

Der eksisterer for tiden ikke specifikke regler på fællesskabsplan. Der er dog som nævnt på EU-niveau forhandlinger i gang omkring nye regler for ernærings- og sundhedsanprisninger. Indtil disse regler foreligger vil der være behov for at fastsætte nationale regler herom. Endvidere vil der afhængig af de kommende EU-reglers omfang kunne opstå behov for at fastsætte supplerende nationale regler.

Kapitel 8 Fødevarermyndigheder

Det fremgår af lovbemærkningerne til indledningen af kapitel 8, at fødevarermyndighederne kan rådgive en virksomhed om fødevarerlovgivningen, herunder at fødevarermyndighederne kan ”oplyse virksomheder og primærproducenter, så de forstår begrundelserne og motiveres til at følge reglerne”. Det fremgår endvidere, at dette bl.a. skal ske under forudsætning af, at rådgivningen ikke indebærer indskrænkninger i virksomhedens ansvar for at overholde fødevarerlovgivningen.

Bryggeriforeningen finder, at fødevarermyndighedens rådgivende funktion overfor virksomhederne bør præciseres nærmere i selve fødevarerloven og ikke kun i lovbemærkningerne, idet en sådan rådgivning er et basalt og godt instrument i dansk fødevarerproduktion, der er med til at sikre sunde og sikre fødevarer og med til at sikre overholdelse af fødevarerlovgivningen. Foreningen foreslår derfor at ordet ”rådgivning” medtages i teksten i lovens § 47 stk.1, hvor der i udkastet står, at re-

gionerne skal varetage ”kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.m. inden for fødevarelovgivningens område”.

Som beskrevet i de indledende bemærkninger til lovens kapitel 8, vil rådgivning og vejledning også i fremtiden være et væsentligt led i myndighedernes kontrolvirksomhed. Myndigheden skal, når den rådgiver, holde sig inden for grænsen af den i fødevareforordningens artikel 17 fastlagte ansvarsfordeling mellem den offentlige myndighed og virksomhederne, hvorefter ansvaret for lovens overholdelse ligger hos virksomheden. Det offentliges rådgivning må heller ikke begrænse myndighedernes mulighed for at påse overholdelse af lovgivningen. Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe bestående af ministeriet for familie- og forbrugeranliggenders departement og fødevarestyrelsen, som skal se på mulighederne for bedre at udnytte den store ekspertise, som ligger hos de lokale fødevareregioner, i form af rådgivning og vejledning til virksomhederne. Gruppen skal overveje, hvordan dette bedst kan ske under overholdelse af EU-rettens krav til ansvarsfordelingen. Der vil i øvrigt blive udarbejdet generelle vejledninger, både om nationale love og EU-forordninger.

§ 57 stk. 3.

Bryggeriforeningen er uforstående overfor formuleringen om offentliggørelse af kontrolresultater i § 57 stk. 3, hvoraf det fremgår, at enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Foreningen mener ikke, at enhver bør have adgang til at få oplysninger om en virksomheds kontrolresultater før disse er offentliggjort, idet man herved risikerer, at f.eks. pressen kan få oplysninger om en virksomheds kontrolresultater, før virksomheden selv er orienteret. Foreningen finder endvidere at en fødevarevirksomhed altid bør underrettes i forbindelse med, at virksomhedens kontrolresultater offentliggøres - f.eks. i forbindelse med en kontrolkampagne.

Der er tale om videreførelse af den gældende bestemmelse i § 68, stk. 3. Bestemmelsen skal sikre, at forbrugerne får let adgang til aktuelle og relevante oplysninger om fødevarevirksomhedernes overholdelse af fødevarelovgivningen. Såfremt denne adgang begrænses vil adgangen til kontrolresultaterne fx på smileyhjemmesiden miste sin nuværende lette tilgængelighed.

4. Politimesterforeningen

1. Der er i praksis et stort behov for at udmåle bøder efter forholdsvis faste takster baseret på velbeskrevne kriterier. Lovforslaget og bemærkningerne hertil er efter Politimesterforeningens vurdering imidlertid ikke tilstrækkelig udførlige og præcise til at muliggøre fastsættelsen af niveauet for en normalbøde for en given overtrædelse, hvilket i almindelighed er gældende inden for andre særlovsområder, f.eks. dyreværnslovgivningen. Det fremgår af bemærkningerne til § 61, at princippet om ”den lige følelighed” af straffen bl.a. tilgodeses ved, at normalbødeniveauet skal differentieres således, at det som udgangspunkt anvendes for mindre virksomheder og herefter opreguleres såfremt der er tale om mellemstore eller store virksomheder. Lovforslagets bemærkninger på dette område forekom-

mer imidlertid ikke tilstrækkelige præcise til at foretage en sådan kategorisering af virksomhederne og dermed også den ønskede differentiering mellem virksomhederne i forhold til deres relative økonomiske størrelse.

Det vil i bemærkningerne blive præciseret, at bødedifferentieringen vil ske på baggrund af virksomhedens omsætning.

2. Efter lovforslaget kan ministeren på alle lovens områder, og dermed i meget betydeligt omfang, fastsætte regler eller træffe bestemmelser/beslutninger der efter § 61 er strafsanktioneret. Efter stk. 1, nr. 8 er der som en nyskabelse endvidere hjemmel til at straffe for overtrædelse af bestemmelser, som er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger inden for fødevarerområdet uanset om der i tilknytning til sådanne forordninger er fastsat de nødvendige straffebestemmelser ved bekendtgørelse. Som følge heraf har lovforslaget i vidt omfang karakter af en bemyndigelseslovgivning. Den retlige karakter af de bestemmelser/beslutninger der kan udstedes i medfør af loven (generelle regler eller konkrete forvaltningsakter?) forekommer imidlertid uklar med deraf følgende uklarhed vedr. spørgsmålet om strafsanktionering. Såfremt fastsatte bestemmelser /beslutninger har karakter af mere generel regeludstedelse rettet mod en bredere kreds rejser dette endvidere spørgsmålet om offentliggørelsen af disse, et spørgsmål der ikke ses nærmere behandlet i lovudkastet. Politimesterforeningen er bekendt med Rigsadvokatens hørings svar og kan tilsluttet sig de synspunkter der fremgår af dette.

Eftersom der i medfør af § 61, stk. 3 (ændret til § 60), kan fastsættes bødestraf i bekendtgørelser for overtrædelse af forordninger, findes bestemmelsen overflødig. Bestemmelsen er derfor udgået.

5. FDB

FDB har følgende kommentarer til det fremsatte forslag.

§ 59 stk. 5:

1. Her angives ”relevante” foran ”forbrugerorganisationer”. Af bemærkningerne fremgår, at det bl.a. drejer sig om landsdækkende organisationer som Forbrugerrådet og Danmarks Aktive Forbrugere. FDB er en landsdækkende forbrugerorganisation med 1,6 million medlemmer. FDB bør medtages i bemærkningerne på lige fod med de to nævnte, så organisationen også får adgang til at påklage afgørelser.

Bestemmelsen er udmøntet i Fødevaredirektoratets (nu Fødevarestyrelsen) delegationsbekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal ændres som følge af ressortomlægningen, og i den forbindelse vil der blive taget stilling til om FDB skal optages på listen over klageberettigede forbrugerorganisationer.

2. Listen over høringsberettigede:

FDB ønsker samtidig at gøre opmærksom på, at FDB bør fremgå af listen over høringsberettigede organisationer. FDB er Danmarks største medlems- og forbrugerorganisation med 1,5 mio. medlemmer. FDB ejer Merlin A/S, Republica A/S, Forlaget Libris og 38% af Coop Norden AB (der ejer Coop Danmark A/S). FDB

udgiver månedsmagasinet Samvirke. FDB skal skabe merværdi for medlemmerne gennem holdning og handling, og være en markant medlems- og forbrugerorganisation.

Ønsket vil blive imødekommet.

6. Coop Danmark og Coop Norden

Coop Danmark og Coop Norden har følgende kommentarer til det fremsendte forslag.

Generel bemærkning:

Forslaget sikrer ikke overblik over hovedprincipperne i fødevarelovgivningen på samme måde som den nuværende lov. Det vil fremadrettet kræve en samlæsning med Forordninger og direktiver for at opnå dette. § 7 og 8 i den nuværende lov bør ud fra ovenstående betragtninger bibeholdes.

Det skal bemærkes, at lovforslaget skal ses i sammenhæng med fødevareforordningen. Bestemmelserne i gældende fødevarelovs §§ 7 og 8 er indholdsmæssigt omfattet af fødevareforordningens art. 14, og er derfor udgået af lovforslaget. Det er hensigten at udarbejde en vejledning til fødevareloven og fødevareforordningen med henblik på at sikre overblik over lovgivningens hovedprincipper.

§ 9:

2. linie er uklart formuleret. Formuleringen i §16 i den nugældende lov mere klar.

Der menes antageligt § 9, stk. 1, 2. pkt. Det skal bemærkes, at § 16 i den gældende fødevarelov blev ændret ved lov nr. 279 af 25. april 2001. Lovforslagets § 9, stk. 1 er således en ordret gengivelse af § 16, stk. 1 i den gældende fødevarelov.

§ 13:

Det bør medtages i lovteksten, at Ernæringsrådet er uafhængigt af kommercielle og politiske interesser samt af centraladministrationen. Dette fremgår kun af bemærkningerne til lovforslaget.

Ernæringsrådets virke er nærmere beskrevet i rådets forretningsorden, hvorfor ønsket ikke er imødekommet.

§ 14:

Det fremgår af bestemmelsen: “ som ikke er omfattet art. 16 i fødevareforordningen.” Hvorfor ikke direkte skrive i lovteksten” gælder alle handelsled”.

Bestemmelsen er formuleret således, at § 14 supplerer fødevareforordningens art. 16.

§ 15 stk. 1:

Formuleringen i den gældende lovs § 20, stk. 1, bør medtages direkte i den nye lovtekst.

Bestemmelsen er en bemyndigelse, som er nødvendigt for at implementere mærkningsdirektivet eller evt. supplere kommende forordninger på området.

§ 37 stk.2:

2. linie Ordet “oprindelse” er for upræcist. Der menes vel et skridt tilbage i sporbarheden, jf. artikel 18, stk. 2, i forordning 178.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen vil sådanne regler blive fastsat indenfor rammerne af de fællesskabsretlige regler. Der foregår pt. forhandlinger herom. Der er imidlertid behov for hjemmel til fastsættelse af nærmere regler. Det indstilles, at erhvervet til sin tid gives lejlighed til at drøfte problemstillingen ved møder med myndighederne.

§ 50:

Af bemærkningerne fremgår det, at det drejer sig om en “behovsorienteret” kontrol. Det bør direkte fremgå af lovteksten.

Den i § 50 omhandlede kontrol omfatter kontrol, som er baseret på tilfældig udpegede kontrolsteder, og risikobaseret kontrol. Ønsket er derfor ikke imødekommet.

§ 59 stk. 5:

Her angives “relevante” foran “forbrugerorganisationer”. Af bemærkningerne fremgår, at det bl.a. drejer sig om landsdækkende organisationer som Forbrugerrådet og Danmarks Aktive Forbrugere. FDB er en landsdækkende forbrugerorganisation med 1,6 million medlemmer. FDB bør medtages i bemærkningerne på lige fod med de to nævnte, så de også får adgang til at påklage afgørelser.

Bestemmelsen er udmøntet i Fødevarerdirektoratets (nu Fødevarestyrelsen) delegationsbekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal ændres som følge af ressortomlægningen, og i den forbindelse vil der blive taget stilling til om FDB skal optages på listen over klageberettigede forbrugerorganisationer.

§ 61 stk. 5:

Ved udmåling af bødestraf tages hensyn til “virksomhedens størrelse”. Det er urimeligt. Der bør ses på den konkrete forseelse, så som omsætning af den varer, der på den ene eller anden måde er behæftet med fejl og/eller andre relevante sammenligninger i forhold til forseelsen f.eks. den konkrete butik, distributionssted m.v.

Størrelsen af den udmålte bødestraf skal være mærkbar for den virksomhed, uanset størrelse, som begår en strafbarhed i forhold til fødevarer sikkerheden. Der derfor i bemærkningerne blive præciseret, således at ved afgrænsning af virksomhedernes størrelse vil ske ud fra virksomhedernes omsætning.

7. Diabetesforeningen

Diabetesforeningen finder det positivt, at loven åbner mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om blandt andet mærkning af fødevarer med næringsværdi.

Endvidere finder foreningen det af stor betydning, at mærkning, herunder anprisning og markedsføring af fødevarer beskytter forbrugernes interesser.

8. Astma- Allergiforbundet

§ 37:

Forbundet ser meget positivt på den ny §37 om sporbarhed, som vil sikre at der i forbindelse med problemer med fødevarer sikkerheden, fx spor af allergener, kan sikres at man kan opspore fødevarerne.

§§ 5 og 16:

Forbundet savner dog i såvel §5 om forureninger som i §16 om mærkning, at der tages højde for kontaminering af allergener som årsag til sundhedsrisiko for forbrugere med fødevarerallergi.

Hertil bemærkes at § 5 jf. bemærkningerne omfatter enhver type af forurening.

Det bemærkes endvidere, at § 16 jf. bemærkningerne giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler og træffe bestemmelse om særlig mærkning af fødevarer når f.eks. sundheds- ernæringsmæssige eller kontrolmæssige hensyn taler for det, eller når hensynet til særlige befolkningsgrupper gør det nødvendigt. Muligheden for at fastsætte regler eller træffe bestemmelse om mærkning af allergener er derfor til stede.

9. Nærings- og NydelsesmiddelarbejderForbundet

Forbundet ser gerne at uddannelse af ansatte kommer til at spille en mere fremtrædende rolle når det gælder sikringen af et højt niveau for fødevarer sikkerhed.

Hertil bemærkes at § 38 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om at uddannelse, herunder i fødevarerhygiejne, er obligatorisk for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder omfattet af fødevarerlovgivningen.

Forbundet kan kun støtte de mange ministerbeføjelser og, at direktiver (og forordninger) fremover i højere grad skal ske ved bekendtgørelser og ikke på lovniveau, såfremt det sikres at regelfastsættelsen sker med mindst samme niveau af åbenhed som hidtil, ligesom ministerbeføjelserne alene bør anvendes i sammenhæng med en omfattende høringsprocedure.

Dette ønske vil blive imødekommet jf. lovforslagets §§ 3 og 58 (ændret til § 57) samt bemærkningerne hertil.

I forhold til risikovurdering finder forbundet at det er en mangel, at man ikke i vurdering af risikoen ved en fødevarer tager hensyn til evt. risiko for de beskæftigede ved produktionsprocessen.

Hertil bemærkes at risikovurderingens elementer er beskrevet i EU's fødevarerforordning. Spørgsmålet om en eventuel risiko for de beskæftigede i produktionspro-

cessen falder uden for denne lovs område. Emnet hører naturligt under arbejdsmiljølovgivningen.

Forbundet ser gerne at der i fødevarerloven indføjes en ret for de ansatte til at slå alarm, når de finder forhold, der kan true fødevarerens sikkerhed, herunder at der etableres en beskyttelse og sanktioner når de slår alarm.

Området er nærmere fastsat i arbejdsmiljølovgivningen og er desuden af generel karakter. Spørgsmålet er således ikke nærmere fastlagt i lovforslaget.

10. Forbrugerrådet

Forbrugerrådet finder det positivt at fremme af sunde kostvaner fortsat er omfattet af loven.

Forbrugerrådet finder det beklageligt, at der vedr. direktiver er truffet en generel beslutning om, at de ikke skal være lovstof, men fremover (kun) skal implementeres i bekendtgørelser, der ligger uden for den sædvanlige politiske beslutningsproces. Kun helt særlige detaljer kan efter Forbrugerrådets opfattelse med fordel overlades til bekendtgørelser.

§ 1:

Forbrugerrådet bemærker, at § 1 om lovens formål er uændret i forhold til gældende lov. Rådet bemærker, at målet om "at sikre grundlaget for en effektiv, sammenhængende, ensartet kontrol med fødevarer fra jord til bord, herunder muligheden for at offentliggøre kontrolresultater", er selvstændigt nævnt i bemærkningerne til såvel den gældende fødevarerlov som i bemærkningerne til forslaget som et af formålene med loven. Dette mål er imidlertid ikke nævnt i § 1. Forbrugerrådet ønsker derfor nærmere orientering om, hvorvidt det har betydning for lovens formål, at det er udeladt.

Det vurderes ikke at have selvstændig betydning for lovens overordnede formål at dette mål ikke indgår i §1, idet det nævnte mål anses for at være et delmål i forhold til lovens overordnede formål.

Kapitel 5:

Forbrugerrådet er stærkt bekymret over, at det i Kapitel 5 om Markedsføring og mærkning af fødevarer (herunder vildledning) i stort omfang overlades til ministeren at fastsætte regler på dette område, således at f.eks. vigtige bestemmelser om vildledning i den gældende fødevarerlov ikke mere står i loven. Forbrugerrådet frygter, at det indebærer en forringelse af forbrugernes beskyttelse mod vildledende markedsføring. Til gengæld nævnes det, at ministeren kan fastsætte regler om fødevarerprisninger.

Den grundlæggende bestemmelse om beskyttelse af forbrugeren mod vildledning i forbindelse med fødevarer nu er fastsat i fødevarerforordningens art. 16, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 14.

Mærkning af fødevarer er i vid udstrækning fællesskabsreguleret og giver kun i få tilfælde mulighed for at fastsætte nationale regler.

For så vidt angår anprisning af fødevarer har kommissionen stillet forslag om harmoniserede fællesskabsregler herom. Indtil disse foreligger, vil reglerne i den gældende fødevarerlov blive videreført på bekendtgørelsesniveau, idet EF-domstolens dom i sag C-192/01 dog for så vidt angår næringsanprisning betyder, at der ikke kan videreføres en automatisk afvisning af næringsanprisning. Der vil i hvert enkelt tilfælde skulle anlægges en konkret vurdering af om anprisningen er vildledende eller skaber bekymring hos forbrugerne for deres helbred eller spiller på en sådan bekymring.

Bemærkningerne er præciseret på dette punkt.

§ 61:

Forbrugerrådet støtter, at bødeniveauet differentieres i forhold til virksomhedens størrelse, da Rådet finder de gældende bødestørrelser alt for små. Forbrugerrådet finder imidlertid, at bødeniveauet for små virksomheder også generelt er for lavt.

11. Dansk Industri

FI finder det vanskeligt at vurdere hvilke konsekvenser og hvilken rækkevidde det har, at en lang række af de materielle bestemmelser erstattes af bemyndigelser til ministeren.

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at loven ikke vil have konsekvenser for erhvervslivet. Dette forudsætter bl.a., at ministerens muligheder for at fastsætte skærpende særregler på baggrund af gældende fællesskabsbestemmelser holdes på et absolut minimum. I modsat fald kan det have store økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. FI ønsker desuden at blive inddraget i drøftelserne, hvis ministeren gør brug af muligheden for at lave særbestemmelser.

Dette ønske vil blive imødekommet jf. lovforslagets §§ 3 og 58 (ændret § 57) og bemærkningerne hertil.

Kap. 2, 3 og 4

FI finder at ministerens beføjelser til at fastsætte regler i kapitel 2, 3 og 4 alene bør bygge på EFSA's vurderinger.

Det er målsætningen at enhver regulering skal være videnskabeligt velfunderet. Dette grundlag kan bygge på såvel indenlandske som udenlandske videnskabelige undersøgelser. Ministerens beføjelser kan således baseres på EFSA's vurderinger men også på andre videnskabelige vurderinger.

§ 1:

FI foreslår at §1 ændres, og at der tilføjes stk. 2 med følgende ordlyd: "Loven skal desuden medvirke til at sikre fødevarerproducenterne og -handlende vilkår, der er rimelige og ensartede i forhold til hjemmemarkedet og til Den Europæiske Union."

Med det foreslåede stk. 2 ønsker FI at præcisere, at fødevarerloven skal sikre rammevilkår for danske fødevarerproducenter, der svarer til lovgivningen for andre virksomheder i EU.

Det skal bemærkes, at fødevareforordningen er umiddelbart gældende i enhver medlemsstat. Virksomhederne uanset om de er danske eller fra andet EU-land skal således overholde fødevareforordningen. Ønsket er derfor ikke imødekommet.

FI foreslår desuden, at der tilføjes stk. 3 med følgende ordlyd: "*Loven skal bidrage til at fremme eksport af danske fødevarer*". Med et særskilt stk. 3 præciseres det, at loven har til formål at sikre rammevilkår, der fremmer eksporten af danske fødevarer. Dette kan eksempelvis ske ved at undgå skærpede reguleringer i forhold til Fællesskabets bestemmelser. Ved at adskille formålene i selvstændige afsnit finder FI, at de enkelte formål gøres mere tydelige, og at det anskueliggøres, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem eksempelvis forbrugerbeskyttelse mod vildledning og fremmende foranstaltninger for den danske fødevarereksport.

Ønsket er ikke imødekommet. Paragraffen er uændret fra den gældende fødevarelov. Lovens fremme af dansk eksport sker gennem sikring af fødevarer af høj kvalitet blandt andet gennem opretholdelsen af et effektivt og troværdigt kontrolsystem.

§ 14, stk. 2:

FI finder, at det allerede fremgår af EU's fødevarelov, at fødevarer ikke må mærkes eller præsenteres på en vildledende måde. Bestemmelsen i forslaget er derfor unødvendig. Desuden er forslagets formulering "*egnet til at vildlede*" efter FI's opfattelse en væsentlig skærpelse i forhold til EU's bestemmelse. Hvis vildledningsparagraffen bevares i loven finder FI, at formuleringen bør bringes i overensstemmelse med artikel 16 i EU's fødevarelov.

Ønsket er ikke imødekommet. § 14, stk. 1, gælder ifølge § 14, stk. 2, kun på områder der ikke er omfattet af artikel 16 i forordningen. Inden for forordningens anvendelsesområde har artikel 16 direkte retsvirkning i medlemsstaterne. Forslagets formulering "egnet til at vildlede" er uændret fra den gældende fødevarelov og vurderes som sådan ikke at være en skærpelse.

§ 28, stk. 4:

FI foreslår teksten ændret til: "*Ministeren kan fastsætte regler for, hvornår fremstilling, håndtering eller opbevaring af fødevarer kan anses for at finde sted i private husholdninger*".

Bestemmelsen udgår, idet den er overflødig og kan misforstås.

§ 37, stk. 2:

FI anfører, at EU-reglerne om sporbarhed i fødevarekæden er beskrevet i EU's fødevarelov artikel 3 og 18 og har været genstand for detaljerede drøftelser i den europæiske industri, i Kommissionen og blandt de nationale myndigheder i medlemslandene. Både den bagudrettede og fremadrettede sporbarhed er pr. definition af international karakter, og derfor er det afgørende for en smidig samhandel, at der er europæisk konsensus om fortolkningen af forordningen. Danske særregler

vil være ødelæggende for industriens samhandelsmuligheder, hvorfor dette afsnit efter FI's opfattelse bør udgå af loven.

FI finder desuden at ordet "*oprindelse*" er en væsentlig skærpelse i forhold til Fødevaredirektoratets fortolkning af artikel 18 og bør i konsekvens heraf erstattes af "*leverandøren*".

Efter bemærkningerne til bestemmelsen vil sådanne regler blive fastsat indenfor rammerne af de fællesskabsretlige regler. Der foregår pt. forhandlinger herom. Der er imidlertid behov for hjemmel for fastsættelse af nærmere regler. Det indstilles, at erhvervet til sin tid gives lejlighed til at drøfte problemstillingen ved møder med myndighederne.

§ 50:

FI peger på at det af bemærkningerne fremgår, at der lægges vægt på at bevare en behovsorienteret kontrol. Dette er af helt central betydning for forvaltningen af den offentlige kontrol og FI finder derfor at det bør fremgå af en selvstændig paragraf i loven.

Ønsket er ikke imødekommet. I art. 3 i kontrolforordningen er der fastsat krav til medlemsstaternes kontrol. Udmøntningen af bestemmelsen skal derfor foregå i overensstemmelse med forordningen. Det fremgår at kontrollen skal foretages regelmæssigt, på baggrund af en risikovurdering og med passende hyppighed. Det vil således ikke være korrekt med en selvstændig national paragraf i loven som foreslået.

§ 54:

FI anfører at det af stk. 2 bør fremgå, at bestemmelsen ikke angår dokumentation af 3. landes krav. Krav om denne type dokumentation er ikke realistisk og kan i nogle tilfælde virke hindrende for en dansk eksport i strid med formålsparagraffen.

Det må anses som en forudsætning, at virksomhederne ved eksport til andre lande har eller erhverver sig kendskab til landets krav til importvarer. Ønsket er derfor ikke imødekommet.

FI foreslår, at der indføres et nyt stk. 4 med følgende ordlyd: "*Tilsynsmyndigheden er forpligtet til at rådgive og vejlede virksomhederne om fortolkning af lovgivningen.*". FI anfører at baggrunden herfor er, at mange virksomheder oplever, at tilsynsmyndigheden ikke vil svare på konkrete fortolkningsspørgsmål til lovgivningen i forbindelse med tilsyn. Det kan eksempelvis være et spørgsmål om mærkningskrav til nye emballager. Det fører ifølge FI til at virksomhederne efterlades til at fortolke efter bedste evne, hvilket fører til, at tilsynsmyndigheden rykker ud med påbud om ændringer. I tilfælde med eksempelvis mærkning af nye emballager har det store økonomiske konsekvenser for virksomheden, som tilmed må forvente at se påbuddet offentliggjort, jf. § 57. FI finder, at det i strid med lovforslagets §1 er urimelige vilkår, hvilket kan imødegås ved at tilføje ovenstående præcisering af tilsynsmyndighedens forpligtelser.

I bemærkningerne til § 27 er det med baggrund i fødevareforordningens artikel 17 nærmere beskrevet, hvorledes ministeriets rådgivningsmuligheder er afgrænset overfor ansvarsfordelingen mellem det offentlige og den enkelte virksomhed og overfor myndighedernes kontrolopgaver. Ansvar for lovens overholdelse skal forblive hos virksomheden, og det offentliges rådgivning må ikke begrænse myndighedernes mulighed for at påse overholdelse af lovgivningen. Myndighedens vejledningspligt i forbindelse med opgavevaretagelsen i henhold til forvaltningslovens § 7 skal således ses i lyset af fødevareforordningens art. 17. Der er ikke mulighed for indenfor fødevarelovgivningen at afgive bindende forhåndsgodkendelse. Det bemærkes, at der udarbejdes en række vejledninger om både nationale love og EU-forordninger. Det indstilles, at der ikke reageres.

FI anfører endvidere at man, i overensstemmelse med EU-kontrolforordningens artikel 11 stk. 5 og 6 henleder opmærksomheden på muligheden for at udtage kontraprøve, jævnfør §65, stk. 2 i den gældende fødevarelov. Denne mulighed ønskes bevaret.

De nærmere regler om kontraprøver er fastsat i direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol. Som det vil være tilfældet med lovforslagets øvrige bestemmelser, vil implementering af direktiver ske i form af bekendtgørelser. Der er som følge heraf foretaget sproglige præciseringer af bemærkningsteksten.

§ 55:

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår; ”Således indebærer § 55, stk. 1, i den gældende fødevarelov en pligt for virksomheder til at fremlægge dokumentation for gældende regler i modtagerlandet i de situationer, hvor de ønsker at eksportere varer, som ikke opfylder reglerne i den danske fødevarelovgivning.” Det er efter FI's opfattelse ikke korrekt. Ifølge FI fremgår det af den gældende fødevarelov, at virksomhederne skal overholde modtagerlandets lovgivning, men der er efter FI's opfattelse ikke krav om at virksomhederne skal fremlægge dokumentation.

§ 55 i den gældende fødevarelov indeholder implicit et krav om dokumentation for gældende regler i modtagerlandet i de situationer, hvor de eksporterede varer ikke opfylder den danske fødevarelov. Den passus som der henvises til i hørings svaret er imidlertid udgået af bemærkningerne til forslaget § 55, idet reglerne om handel med tredjelande er nærmere beskrevet i de generelle bemærkninger til artikel 9 om import, eksport og samhandel.

§ 56:

FI foreslår, at det af stk. 1 fremgår, at Fødevarekontroludvalget har til opgave ".....at overvåge, om fødevarekontrollen udføres på en ressourcemæssig hensigtsmæssig måde og i overensstemmelse med kontrolstrategier, kontrolplaner og med lovgivningen om fødevarer, herunder de dele af særlovgivningen, hvor kontrollen heraf udføres af Fødevaredirektoratet."

Efter FI's opfattelse er det med den nuværende formulering ikke muligt at vurdere om ressourcerne i Fødevaredirektoratet, inkl. regionerne, anvendes forsvar-

ligt, da visse områder af den veterinære kontrol ikke er omfattet af fødevarerloven, mens de personalemæssige ressourcer er inden for Fødevarerdirektoratet.

Bestemmelsen skal fortolkes indenfor rammerne af fødevarerloven. Udvalgets kompetencer er således begrænset til fødevarer.

§ 57:

FI anerkender behovet for at etablere en ordning om offentliggørelse af kontrolresultater, der rettes mod forbrugerne. FI påpeger imidlertid, at det fremgår af § 1, at lovens formål bl.a. er at sikre "...fødevarerproducenter og - handlende rimelige og ensartede vilkår...". FI hæfter sig i denne forbindelse særligt ved at loven har til formål at sikre ensartede vilkår for fødevarerproducenterne. FI anfører, at et væsentligt kriterium for at sikre ensartede vilkår for producenterne er, at de underkastes en ensartet kontrol og vurderinger af de tilsynsførende. Det er FI's opfattelse, at dette ikke er tilfældet i dag. Ved at præcisere i § 57, stk. 3, at offentliggørelse af kontrolresultater også skal sikre muligheden for at sammenligne de tilsynsførendes vurderinger, skabes efter FI's opfattelse åbenhed og transparens i den offentlige kontrol, og samtidig imødekommes formålsparagraffen om at skabe ensartede vilkår for producenterne.

Der er tale om videreførelse af den gældende bestemmelse i § 68. Bestemmelsen skal sikre, at forbrugerne får let adgang til aktuelle og relevante oplysninger om fødevareraktiviteternes overholdelse af fødevarerlovgevingen. I forhold til virksomhederne har ordningen til formål at fremme lige konkurrencevilkår ved at både gode og dårlige kontrolresultater bliver offentliggjort på smiley-hjemmesiden. Det skal bemærkes, at det i dag, på smiley-hjemmesiden er muligt at foretage sammenligninger geografisk.

§ 59, stk. 5:

FI er af den opfattelse, at erhvervsorganisationerne skal have mulighed for at påklage tilsynsmyndighedens afgørelser som følge af en anmeldelse af en mulig lovovertrædelse. Derfor finder FI at "erhvervsorganisationer" indsættes på lige fod med "relevante forbrugerorganisationer".

Erhvervsorganisationerne har ikke nogen klageadgang efter forvaltningsloven. Organisationerne har altid mulighed for at gå ind i en klagesag, som er indledt af en medlemsvirksomhed. Erhvervets organisationsstruktur bygger på branchens virksomheder og adskiller sig derved væsentligt fra forbrugernes organisationsstruktur.

12. Landbrugsrådet og Landbrugsrådet på vegne af Dansk Landbrug, Dansk Erhvervsgartnerforening, Danske Slagterier, Kødbranchens Fællesråd og Det Danske Fjerkræerråd:

Generelle bemærkninger:

1. Rådet opfordrer til at vise åbenhed og beklager, at der i forslaget alene henvises til den almindelige høringsforpligtelse, men ikke til en forpligtelse for ministeriet til at vise åbenhed.

Der er lang og fast tradition for, at organisationerne høres, inden forskrifter udstedes. Afhængig af emnet inddrages organisationerne i selve udarbejdelsen i forskrifterne. Der bør ikke i lovtæst eller bemærkninger medtages yderligere forpligtelser i denne henseende. Opfordringen er derfor ikke imødekommet .

2. Rådet beklager, at der ikke er indskrevet en forpligtelse for ministeriet vedrørende gennemskuelighed i kontrolomkostningerne.

Også på området for kontrolafgifter har erhvervet deltaget i fastsættelse af forskrifterne, ligesom udregningsmodeller med tilhørende regneark stilles til disposition for erhvervet.

3. Rådet beklager videre, at lovens rådgivende element ikke er styrket.

Som beskrevet i de indledende bemærkninger til lovens kapitel 8, vil rådgivning og vejledning også i fremtiden være et væsentligt led i myndighedernes kontrolvirksomhed. Myndigheden skal, når den rådgiver, holde sig inden for grænsen af den i fødevarerforordningens artikel 17 fastlagte ansvarsfordeling mellem den offentlige myndighed og virksomhederne, hvorefter ansvaret for lovens overholdelse ligger hos virksomheden. Det offentliges rådgivning må heller ikke begrænse myndighedernes mulighed for at påse overholdelse af lovgivningen. Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe bestående af ministeriet for familie- og forbrugeranliggenders departement og fødevarestyrelsen, som skal se på mulighederne for bedre at udnytte den store ekspertise, som ligger hos de lokale fødevareregioner, i form af rådgivning og vejledning til virksomhederne. Gruppen skal overveje, hvordan dette bedst kan ske under overholdelse af EU-rettens krav til ansvarsfordelingen. Der vil i øvrigt blive udarbejdet generelle vejledninger, både om nationale love og EU-forordninger.

4. Med henblik på at forøge brugervenligheden foreslår Rådet, at EU-fødevarerens anvendelsesområde og definitioner optages som bilag til lovforslaget.

Det har været overvejet i lovtæsten at gengive dele af EU-fødevarerforordning, således regelsættet blev samlet i et dokument. En gengivelse af en forordning skal imidlertid ske i en sådan grad af citation, at dette ikke har vist sig praktisk gennemførligt. Det har ligeledes været overvejet som bilag til bemærkningerne at optrykke forordningen. Dette kan ske, såfremt der loven fremtræder som en bemyndigelseslov, hvor der med hensyn til det indholdsmæssige hovedsageligt henvises til forordningen. Justitsministeriet accepterer imidlertid kun i meget specielle tilfælde optryk af forordninger som bilag til love.

5. Rådet savner i forbindelse med spørgsmålet om uanmeldte kontrolbesøg en afklaring i forhold til retssikkerhedslovens bestemmelser om varsling af sådanne besøg.

Ved § 5 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed er der taget højde for, at det i en række EU-forskrifter kræves, at kontrolbesøg foretages uanmeldt. Det indstilles, at det omhandlede forhold mellem EU-krav og til retssikkerhedsloven omtales i bemærkningerne.

6. Rådet finder det betænkeligt, at der i lovforslaget lægges op til en skærpelse af strafniveauet i relation til virksomhedens samlede omsætning. Rådet finder det ”upassende”, at det således antydes, at stor aktivitet i sig selv begrundet store sanktioner. Rådet foreslår, at udgangspunktet for bødefastsættelsen er de beskyttelseshensyn, der ligger til grund for den overtrådte regel, og overtrædelsens grovhed.

Sigtet med bødedifferentiering er at søge skabt en effekt af sanktioner, der er lige så følelige for den store virksomhed som for den lille. Der foreslås derfor, at der ved udmåling af bødestraf skal foretages differentiering efter virksomhedernes omsætning.

7. Rådet undlader ikke at anføre til bemærkningen om, at forslaget ikke skønnes at have konsekvenser for erhvervslivet, at den lange række af bemyndigelser vil have afledte konsekvenser.

Den gældende retstilstand ændres ikke som følge af den nye lov og overførelse af de materielle regler til bekendtgørelse. Erhvervet vil blive inddraget når retstilstanden af forskellige grunde vil skulle ændres. I øvrigt vil erhvervet blive inddraget i udfærdigelsen af de bekendtgørelser, der skal afløse de hidtidige materielle lovbestemmelser .

Bemærkninger til den enkelte bestemmelser:

§ 1:

Erhvervet kunne have ønsket, at erhvervsfremme, herunder eksportfremme, havde fået mere selvstændigt udtryk blandt lovens formål.

Lovteksten er resultat af en afbalancering af lovens formål mellem erhvervs- og forbrugerinteresser. Der er ikke tale om en eksportfremmelov. Ønsket er ikke indkommet.

§ 9:

Erhvervet fremhæver, at bemærkningerne alene omtaler det problematiske i næringsstoffers anvendelse og ikke nævner, at tilsætning af næringsstoffer kan have gavnlig effekt især overfor visse befolkningsgrupper.

Det fremgår af bemærkningerne, at tilladelse til anvendelse af næringsstoffer gives efter nøje overvejelse. Der er endvidere bemyndigelse til at udstede regler om ”særlig ernæring” for visse befolkningsgruppe.

§ 11:

Erhvervet ønsker mulighed for at deklare produkter med naturlig variation.

Rådet hentyder til muligheden for at næringsdeklarere produkter, der har en stor naturlig variation i næringsstofferne, som langt overstiger de intervaller, som er fastlagt i næringsdeklarationsbekendtgørelsen, som f. eks. kød. Fødevarestyrelsen drøfter pt. en mulig løsning med erhvervet.

§ 14:

Erhvervet foreslår, at ”egnet” erstattes med ”kan”. (.sælges under omstændigheder, der kan/er egnet til at vildlede...).

Sprogligt er der ikke nogen forskel. Der er ingen ændring fra den gældende lov.

§ 15:

Erhvervet ønsker, at det anføres, at der kan angives relevante anprisninger for naturligt forekommende vitaminer og mineraler.

Spørgsmål om ernærings- og sundhedsanprisninger er pt. under forhandling med henblik på regulering i forordningsform. Ønsket er ikke imødekommet.

§ 17, stk. 2:

foreslås slettet, da den synes omfattet af generelle vildledningsbestemmelser.

Bestemmelsen synes for konkret til under alle omstændigheder at være omfattet af vildledningsbestemmelserne. Forslaget er ikke imødekommet.

§ 26:

Erhvervet henleder opmærksomheden på, at der ikke i dag er krav om godkendelse af rengøringsmidler.

Desinfektionsmidler og rengøringsmidler har på mange måder en ensartet virkemåde, og det vil derfor være rimeligt at stille krav om godkendelse af rengøringsmidler på linie med de der gælder for desinfektionsmidler På nogle områder er der allerede krav om godkendelse af rengøringsmidler.

§ 28, stk. 3:

Erhvervet finder, at det bør være muligt at anvende eksisterende registreringer ved registrering af primærvirksomheder

Erhvervets bemærkning er noteret.

§ 28, stk. 4:

Erhvervet foretrækker, at bestemmelsen indholdsmæssigt fokuserer på formidling rettet til private husholdninger, samt at der henvises til fødevarerforordningen, der ikke finder anvendelse på primærproduktion til brug i private husholdninger eller fremstilling m.v. i hjemmet til brug i private husholdninger.

Bestemmelsen er udgået.

§ 31. (om fratagelse af autorisation):

Erhvervet foreslår, at der i bemærkningerne henvises til lov om næringsbrev (kørekort). Erhvervet bemærker, at færdigvarer, som befinder sig på virksomheden

ved autorisations- eller registreringsfratagelse kan sælges, hvis dette kan ske uden sundhedsmæssig risiko.

Der er i bemærkningerne til § 31 optaget henvisning til lov nr. 486 af 9. juni 2004 om næringsbrev, jf. lov nr. 487 af samme dato om ændring af lov om hotel og restaurationsvirksomhed (Frakendelse af næringsbrev). Med hensyn til salg af fødevarer kan dette efter bemærkningerne allerede ske, dog efter tilladelse fra myndigheden.

§ 36, stk. 2:

Erhvervet ønsker, at bestemmelsen om fastsættelse af regler om, at fødevarer virksomheder kun må anvende fødevarer fra autoriseret virksomhed udvides således, at også fødevarer fra registrerede virksomheder må modtages.

Ønsket er imødekommet.

§ 37:

Erhvervet foreslår, at der i bemærkningerne gøres mere udførligt opmærksom på, at egenkontrollen skal være risikobaseret.

Bemærkningerne synes tilstrækkelig klare på dette punkt. Det anføres i bemærkningerne bl.a., at egenkontrollen skal bygge på HACCP-princippet (Hazard Analysis and Critical Control Points). Ønsket er ikke imødekommet.

§ 37, stk. 2: (om sporbarhed):

Erhvervet ønsker overordnet en risikobaseret tilgang til sporbarhedskravet, og ønsker på ingen måde, at ministeren fastsætter regler om, på hvilken måde virksomhederne skal registrere oplysninger om leverandører eller aftagere. Sporbarhedskravet findes i betydelig grad udvidet, når der kan stilles krav om, at tidligere hhv. senere omsætningsled end den umiddelbare leverandør eller aftager, skal registreres. Erhvervet ønsker en nærmere drøftelse af sporbarhedskravets gennemførelse, hvis sporbarhedskravet udvides ud over "et skridt tilbage" og "et skridt frem".

Efter bemærkningerne til bestemmelsen vil sådanne regler blive fastsat indenfor rammerne af de fællesskabsretlige regler. Der foregår pt. forhandlinger herom. Der er imidlertid behov for hjemmel for fastsættelse af nærmere regler herom. Det har ikke været hensigten med bemærkningerne at forudskikke en stillingtagen til for hvor mange led dokumentation for sporbarhed skal foreligge. Bemærkningerne er derfor blevet præciseret på dette punkt. Det indstilles, at erhvervet til sin tid gives lejlighed til at drøfte problemstillingen ved møder med myndighederne.

§ 37, stk. 3:

Erhvervet foreslår at erstatte "særlige" med "godkendte".

I bestemmelsen henvises til § 48. Efter sammenhængen med denne bestemmelse vil der kunne blive tale om andre laboratorier end godkendte, f. eks. akkrediterede. Forslaget er imødekommet.

§ 40:

Erhvervet ønsker, at kontrolresultater i forbindelse med eksport ikke offentliggøres, da de er uden relevans for (danske) forbrugere.

Der vil blive taget stilling til ønsket i forbindelse med udarbejdelsen af en bekendtgørelse om eksport. Det indstilles, at erhvervet inddrages i den nærmere fastlæggelse af offentliggørelsesordningen.

§ 44: (om assistance ved eksportproblemer):

Erhvervet ønsker en drøftelse af rækkevidden af bestemmelsen.

Bestemmelsen er en videreførelse af tekstanmærkning 125 på finansloven. Der er således tale om en videreførelse af de eksisterende regler.

§ 50:

Erhvervet noterer med tilfredshed, at der fortsat opereres med mulighederne for, at kontrollere veldrevne virksomheder mindre hyppigt end andre.

§ 54:

Erhvervet finder, at dokumentationskravet er udvidet i forhold til at dække alle oplysninger og bemærker, at det ikke i alle tilfælde er muligt at fremskaffe dokumentation, herunder for tredjelandes krav m.v. til eksportvarer.

Der er tale om oplysninger til brug for kontrollen og oplysninger og påstande, som virksomheden fremsætter af egen drift. Virksomhederne må nødvendigvis kende modtagerlandenes krav til eksportvarerne, i de tilfælde hvor man med henvisning til modtagerlandets regler ønsker at eksportere varer der ikke lovligt kan markedsføres på det indre marked..

§ 57:

Erhvervet foreslår, at myndigheden ved offentliggørelse af kontrolresultater, hvor den bagvedliggende sag ikke er endelig afgjort, oplyser herom ved offentliggørelsen.

Man har noteret sig ønsket, der vil blive behandlet i forbindelse med en kommende evaluering af offentliggørelsesinstituttet.

§ 59, stk. 3:

Erhvervet finder begrænsningen i mulighederne for privates medvirken ved opgavevaretagelsen u hensigtsmæssig.

Justitsministeriet kræver, at det på forhånd nøje opregnes, hvilke opgaver, private skal kunne udføre. Ønsket kan derfor ikke imødekommes.

§ 61, stk. 5. (om konfiskatoriske bøder):

Se ovenfor under Landbrugsrådets almindelige bemærkninger.

§ 62. (om administrative bøder):

Erhvervets bemærkning må forstås således, at det nu ønsker indsat en pligt for myndigheden at foretage en evaluering med henblik på eventuel revision af bestemmelsen.

Det er antageligt bemærkningerne om konfiskatoriske bøder, der er årsagen til en bekymring. En ændring af bødeniveauet for domstolspålagte bøder vil have en indflydelse på de administrative bøder. Det indstilles ikke at reagere specielt på bemærkningen til denne bestemmelse.

13. Dansk Toksikologisk Center.

Generelle bemærkninger:

1. DTC har problemer med forholdet mellem den danske fødevarerlov om EU fødevarerforordningen. DTC mener ikke, at der er grundlag for at have hjemlen i § 6, stk. 2, til at stille krav om godkendelse af stoffer som fødevarer, der ikke hidtil har været anset for fødevarer. DTC henviser herved til at der er detaljerede forordninger på området.

I bemærkningerne er der henvisninger til de nævnte forordninger og deres indhold er beskrevet. Lovens bestemmelse er imidlertid nødvendig for gennemførelse af forordningerne og for regulering af foderstoffer, der ikke måtte være omfattet heraf.

2. DTC mener ikke, at bemærkningerne til § 2 er i overensstemmelse med fødevarerforordningen for så vidt angår f. eks. tyggegummi og pastiller, idet disse helt eller delvist fortæres. DTC finder derfor ikke, at disse bør betragtes som kosmetik og reguleres derefter.

Pastiller og tyggegummi vil normalt være omfattet af fødevarerbegrebet. Ud fra en konkret vurdering af formålet med produkterne har disse også i visse tilfælde været betragtet som kosmetik og for tyggegummis vedkommende som lægemiddel. Som anført i bemærkningerne betragtes tyggegummi, som har til formål også at være tandrensende som kosmetik og tyggegumme, som anvendes til tobaksafvæning som lægemiddel.

3. DTC ønsker uanset, at man er klar over, at loven skal give hjemmel for bekendtgørelsesimplementering, den gældende fødevarerlovs § 20 om forbud mod visse anprisninger indsat i lovteksten i forslaget.

Centeret henviser flere gange til, at direktiver eller forordninger indeholder de fornødne bestemmelser. På den anden side ønsker centeret også materielle bestemmelser i lovteksten i stedet for at de fastlægges i bekendtgørelse. Dette vil stride mod det koncept som bemyndigelseslov, som ligger bag lovudkastet. Det indstilles, at ønsket ikke imødekommes.

4. DTC forventer, at der udstedes bekendtgørelser med hjemmel i § 19 om gennemførelse af mærkning af fødevarer. Hvis dette ikke sker, ønsker centeret artikel 13 og 16 indsat i lovteksten som materielle bestemmelser.

Der henvises til kommentaren ovenfor. Direktiver skal implementeres på grundlag af hjemmel i dansk lov. Det er hensigten at implementere bl.a. de nævnte artikler ved bekendtgørelse.

5. Endelig nævner DTC, at fødevarerforordningen er angivet med forkert dato, og at forordningens term ”risikostyring” bør gengives ved ”risikohåndtering”.

Ønsket er imødekommet.

14. Den Danske Dyr lægeforening

1. Den Danske Dyr lægeforening fremhæver, at primærproduktion ikke er nævnt som et område, der er omfattet af loven, men at det af en række bestemmelser fremgår, at området fortsat reguleres.

Reguleringen af fødevarerrelationerne indenfor primærproduktionen er nu integreret i den almindelige fødevareregulering, jf. at definitionen af fødevarer der bl.a. omfatter levende dyr, der er forberedt til markedsføring som fødevarer, og planter efter høst.

2. Den Danske Dyr lægeforening opfordrer til, at der kun fastsættes regler, der kan kontrolleres og henviser herved til reguleringen af fødevarer i private husholdninger.

Bestemmelsen i § 28, stk. 4, er udgået.

15. Mejeriforeningen

Mejeriforeningen har følgende generelle bemærkninger:

1. Danske særregler

Indenfor de områder, hvor der er EU-harmonisering, bør der af konkurrencemæssige hensyn som udgangspunkt ikke opstilles strammere nationale krav. Vi finder derfor, at de områder som er EU-reguleret, bør udgå af loven. Lovudkastet lægger efter vores opfattelse op til, at der på områder, som fuldt ud er reguleret via EU-forordninger og –direktiver, gives hjemmel til, at ministeren kan fastsætte yderligere danske særregler, hvilket ikke er acceptabelt.

For de områder, som indgår i ”hygiejnepakken”, vil der være en overgangsperiode, idet nogle af de relevante EU-forordninger først træder i kraft pr. 1. januar 2006, og dermed kan der være behov for, at nogle af bestemmelserne indgår i fødevarerloven indtil denne dato.

Vi foreslår, at det ”indbygges” i fødevarerloven, at de pågældende paragraffer gælder indtil 1. januar 2006.

Vi foreslår endvidere, at § 49 flyttes om først i loven, eksempelvis til §2, hvorefter §3 bliver til §4 osv.

I § 49 bemyndiges ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre EU's beslutninger, direktiver og forordninger indenfor fødevarerområdet. En flytning af § 49 vil tydeliggøre, at EU-reglerne ikke indgår i de efterfølgende §§.

Mejeriforeningens bemærkninger om danske regler ved siden af EU-forskrifter, hvorefter områder der er EU-reguleret bør udgå af loven, er udtryk for en misforståelse af rækkevidde og operationalitet. Det vil ikke være teknisk muligt at indbygge i lovforslaget, at bestemmelser, der omhandler temaer fra hygiejnepakken ophæves fra 1. januar 2006. En flytning af § 49 som foreslået vil ikke have den angivne virkning.

2. Klageadgang:

Erhvervsorganisationernes klageadgang er efter vores opfattelse sikret via Forvaltningsloven. Derfor bør det implicit gælde, at erhvervsorganisationerne har mulighed for at påklage tilsynsmyndighedens afgørelser som følge af en anmeldelse af en mulig lovovertrædelse. Vi har erfaret fra en konkret sag, at denne mulighed drages i tvivl af Fødevarerdirektoratet, og derfor foreslår Mejeriforeningen, at det direkte nævnes i loven, at erhvervsorganisationer har samme klageret, som er tildelt forbrugerorganisationerne.

Erhvervsorganisationerne har ikke nogen klageadgang efter Forvaltningsloven. Organisationerne har altid mulighed for at gå ind i en klagesag, som er indledt af en medlemsvirksomhed. Erhvervets organisationsstruktur bygger på branchens virksomheder og adskiller sig derved væsentligt fra forbrugernes organisationsstruktur.

Kapitel 1:

§ 1:

Erhvervsfremme, herunder eksportfremme, er et centralt og vigtigt princip i fødevarerloven. Mejeriforeningen er tilfreds med, at et af fødevarerlovens formål er at fremme dansk eksport af fødevarer.

Vi har bemærket, at dette princip ikke opfølges i de efterfølgende hjemmelsbestemmelser. Derfor foreslår vi, at fødevarerloven giver hjemmel til, at ministeren kan indgå bilaterale aftaler med andre landes myndigheder med henblik på at fremme eksporten (f.eks. eksportcertifikater) – se vore bemærkninger til Kapitel 9.

Under de almindelige bemærkninger er ordet ”rimelige” faldet ud på side 14, 10. nederste linie og på side 17, 10 nederste linie. Ordet bør indsættes.

Der henvises til omstående kommentarer til bemærkningerne til kapitel 9. Ordet "rimelige" er indføjet.

§ 3:

Mejeriforeningen er tilfreds med, at det i bemærkningerne til § 3 står, at bestemmelserne om høring videreføres. Mejeriforeningen arbejder som landsdækkende brancheforening såvel med mejerispecifik lovgivning som med horisontal lovgivning og lægger derfor vægt på at blive inddraget i høringsprocessen, også hvad angår generelle fødevarerpolitiske emner, da disse kan have indflydelse på sektoren.

Høringsproceduren fortsætter som hidtil.

Kapitel 2

I bemærkninger til kapitel 2 om fødevarer sikkerhed er følgende anført på side 27, 2. afsnit, sidste sætning: "Det er således ikke nødvendigt, at tilsynsmyndigheden fører bevis for, at varen f.eks. kan medføre en forgiftning inden et eventuelt påbud om, at varen ikke må håndteres, flyttes m.v."

Efter vores opfattelse bør formuleringen udvides med sætningen: "...når dette på anden vis (jf. Fødevarerforordningens artikel 14. stk. 4) kan sandsynliggøres".

Henvisningen til fødevarerforordningens artikel 14, stk. 4, ses ikke at give dækning for den ønskede tilføjelse.

§ 4:

Opmærksomheden henledes på, at bemærkninger til denne bestemmelse tager udgangspunkt i Rådets direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne. Dette direktiv ophæves pr. 1. januar 2006 og erstattes af "hygiejnepakken". I bemærkningernes 3. afsnit omtales branchekoder (vejledninger), som de er tiltænkt i henhold til den ny hygiejnepakke.

Ved at sammenholde bemærkningerne og den hjemmel, der gives ministeren i stk. 1, får vi det indtryk, at man påtænker udstedelsen af en lang række danske særregler på hygiejneområdet.

Vi finder, jf. vore generelle bemærkninger, at stk. 1 er ét af eksemplerne på, at den hjemmel, der gives i § 49, er fuldt tilstrækkelig til den nødvendige opfølgning på "hygiejnepakken", og foreslår, at stk. 1 bortfalder pr. 1. januar 2006.

henvises til bemærkningerne nedenfor til kapitel 17.

§ 5:

Med henblik på at tydeliggøre bestemmelsen i § 5 stk. 2 bør ordet "geografisk" indføjes således, at der står:

"Når der foreligger risiko for, at fødevarer fra bestemte geografiske områder indeholder forureninger...."

Forslaget er imødekommet.

§ 6:

Det er vores vurdering, at der bør gives mulighed for, at virksomhederne kan tage nye behandlingsmetoder, processer m.v. i brug uden forudgående tilladelse i det omfang, at virksomheden kan dokumentere, at det er i orden ud fra en fødevarer-sikkerhedsmæssig vurdering. De nye EU hygiejneregler fastlægger ikke på forhånd, hvilke processer og behandlinger der skal anvendes, hvorfor det overlades til den enkelte virksomhed selv at udvælge og kombinere de behandlinger/processer, der er tilstrækkelige til at sikre fødevarer-sikkerheden. Vi skal derfor anmode om, at ordet ”anvendelse” erstattes af ”sikkerhedsmæssig dokumentation”, eller alternativt, at ordene ”og andre konserverings- eller behandlingsmetoder” udgår.

Det bør ikke tillades virksomhederne at tage de omhandlede og andre tilsvarende særlige processor m.v. i brug før de er godkendt. Virksomhederne skal have fremlagt dokumentation og denne skal være accepteret af myndighederne forud for anvendelse.

§ 8:

Tilsætningsstoffer og aromastoffer er reguleret af EU-direktiver. Vi foreslår, at § 8 slettes fra udkastet, idet vi henviser til de generelle bemærkninger samt bemærkningerne til § 49.

Erhvervet ønsker dog fortsat, at der udarbejdes en positivliste over godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse.

§ 8 kan ikke undværes til implementering af direktiver på området. Selv om der kommer en EU-regulering af aromaer, må der dog indtil da være mulighed for at regulere området, ligesom der må være mulighed for at supplere forordninger.

§ 9:

Lovforslaget lægger op til en videreførelse af den danske særregel om, at aromastoffer til brug i mælkeprodukter skal godkendes. I lyset af, at der er en aromaforordning på vej, bør der ikke være nationale særregler på dette område. Vi foreslår derfor, at aromaområdet slettes fra udkastet, idet vi henviser til de generelle bemærkninger samt bemærkningerne til § 49.

Vi bemærker os, at ordet ”tilsætningsstof” i bemærkninger anvendes i en bredere betydning, end EU-fastsatte definitioner og bestemmelser giver mulighed for, men påregner, at når ordet ”tilsætningsstof” anvendes i lovens tekst, er det med samme betydning som i det øvrige EU.

For så vidt angår de nationale regler for enzymer, bakteriekulturer, skimmel- og gærsvampe m.v. er vi af den opfattelse, at disse bør ophæves, da de fleste af de øvrige EU-lande ikke har specifik regulering på disse områder, og som udgangspunkt ønsker vi ikke, at virksomhederne stilles ringere end virksomhederne i de øvrige EU-lande. Vi er dog opmærksomme på, at der er EU-regler på vej for enzymer og tilsatte næringsstoffer.

I lovens bestemmelser er tilstræbt hjemmel for implementering af kommende direktiver og supplerende af forordninger. § 49 er medtaget for at dække de ukendte områder.

Selv om der ikke i de øvrige EU-medlemslande er regulering af enzymer, kan dette dog ikke være et argument for, at Danmark skulle afholde sig fra at foretage en sådan regulering.

Kapitel 5:

§§ 14, 15 og 16:

Efter vores opfattelse er § 14 dækket af artikel 16 i EU-fødevarerloven og bør udgå i sin helhed, jævnfør vores bemærkninger til § 49.

Ligeledes bør §§ 15 og 16 udgå, da de er fuldt ud dækket af mærkningsdirektivet, og vi ser ingen behov for danske særregler.

Bestemmelserne i §§ 15 og 16 er bemyndigelser til ministeren til at fastsætte regler, og skal anvendes til at implementere mærkningsdirektivet. Implementeringen vil ske indenfor rammerne af direktivet i det omfang, direktivet er udtryk for total-

§ 19:

Bestemmelsen er fuldt dækket ind af EU-reglerne og bør slettes. Der er ikke behov for danske særregler på dette område.

Bestemmelsen i § 19 er en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler, og skal anvendes til at implementere mærkningsdirektivet. Implementeringen vil ske indenfor rammerne af direktivet i det omfang, direktivet er udtryk for total-

Kapitel 7:

Materialer og genstande er fuldt ud EU reguleret og bør slettes. Der er ikke behov for danske særregler på dette område.

Det bestrides, at EU- reguleringen er tilstrækkelig operativ. Under alle omstændigheder skal direktiver implementeres med hjemmel i national ret. § 49 er forbeholdt den på tidspunktet for koncipering ukendte EU-regulering.

Kapitel 8:

Vi beder om, at der i kapitlet indsættes en hjemmel til egenkontrolbekendtgørelsens bilag 13, kapitel 3, klassificering og afregning.

Vi har i øvrigt noteret os med tilfredshed, at det i bemærkningerne til kapitel 8, side 41, 1. afsnit er anført, at fødevarermyndighederne vil kunne rådgive virksomhederne.

Offentlig påbudt afregning efter klassificering anses for EU-stridigt.

§ 28:

Da ”EU-hygiejnepakken” giver mulighed for nationale afvigelser, er det berettiget at give ministeren den nødvendige hjemmel hertil.

For så vidt angår bemærkninger til § 28, 2. afsnit side 42, skal vi henlede opmærksomheden på, at der ved ”væsentlige ændringer” ikke bør forstås løbende tilpasninger i henhold til HACCP-principperne, og, i det omfang virksomhederne anvender den ny ISO 22000 standard for fødevarer sikkerhed, løbende tilpasninger af styringssystemet jf. standardens procedurer. Det er vigtigt, kravet om nyautorisation ikke bliver en hindring for fødevarer sikkerheden!

Vi har med tilfredshed noteret os, at det i bemærkningerne står, at det er hensigten at fortsætte den hidtidige praksis, således at handelsvirksomheder uden egne lagerfaciliteter kan undtages fra kravet om autorisation og alene skal være registreret hos tilsynsmyndigheden.

§ 32:

Ordet ”hygiejnisk” bør slettes med virkning fra 1. januar 2006, da området er omfattet af EU-forordning nr. 852/2004 om fødevarerhygiejne. Der er ikke behov for danske særregler for hygiejne efter denne dato.

Vi er især bekymret for sidste sætning i 1. afsnit til bemærkningerne til §32, der omhandler videreførelsen af de eksisterende regler for primærproduktion. Dette er ikke i overensstemmelse med EU’s ”hygiejnepakke”.

Reguleringen i § 32 kan ikke undværes, hverken nu eller efter hygiejneforordningens ikrafttrædelse. Det er ikke urimeligt at stille krav som anført i § 32 til primærproduktionen.

§ 36:

Bestemmelsen bør ophæves med virkning fra 1. januar 2006, da området er fuldt ud reguleret i EU-forordning nr. 852/2004 om fødevarerhygiejne. Der er ikke behov for danske særregler for hygiejne efter denne dato.

§ 37:

Bemærkning til stk. 1: Dette kræves allerede pr. 1. januar 2006 jf. ”hygiejnepakken”, og bestemmelsen bør derfor bortfalde fra denne dato.

Vi foretrækker ordet ”egenstyring” frem for ”egenkontrol” som et mere dækkende begreb.

Egenkontrol er et velindarbejdet begreb og bør bevares.

I stk. 2 indgår et krav om sporbarhed. Ifølge bemærkningerne er bestemmelsen tiltænkt som supplement til det i fødevarerforordningen allerede fastsatte krav om sporbarhed, således at ministeren får hjemmel til at fastsætte, på hvilken måde fødevarer virksomheder skal registrere oplysninger om leverandører og aftagere. Vi er uenige i, at der skal fastsættes nationale særregler om en bestemt måde, idet der findes flere acceptable alternativer. Så vidt vi er orienteret, vil EU-Kommissionen

udarbejde en EU-guideline vedr. sporbarhed. Vi forventer, at området også dækkes af branchevejledninger jf. ”hygiejnekassen”. Vi henviser til Landbrugsrådets hørings svar.

I stk. 3 er det anført, at analyseresultaterne skal fremsendes. Vi finder, at ordet ”fremsendes” bør erstattes med ”stilles til rådighed” eller ”gøres tilgængelig ved tilsyn”. Vi har dog noteret os, at det i bemærkninger står følgende: ”Muligheden for at pålægge virksomhederne at indsende analyseresultater vil som hidtil kun være aktuel i særlige tilfælde, som f.eks. når disse resultater skal indgå i en systematisk overvågning af specifikke områder i relation til fødevarer sikkerheden såsom forekomst af salmonella.”.

Fødevarerforordningen er udformet meget bredt og principielt og må nødvendigvis udfyldes på forskellig måde. Supplementet til denne og andre forordninger vil altid blive udarbejdet indenfor rammerne EU's regelsæt.

Kapitel 9:

Af bemærkningerne til lovforslaget kapitel 9 'Import, eksport og samhandel' står på side 49, 6. afsnit, at eksportøren overfor de danske myndigheder skal dokumentere, at grundlaget for at afvige fra fødevarerlovgivningen er opfyldt. Med henvisning til vores bemærkninger til §54, skal vi understrege, at vi ikke er enige heri. Endvidere må vi påpege at §55 i den gældende fødevarerlov overfortolkes i lovudkastet. Det er dog vigtigt at pointere, at Fødevarermyndighederne bør være behjælpelige med at fremskaffe oplysninger om myndighedskrav og tage kontakt til myndigheder i de tilfælde, hvor henvendelser til tredjelandsmyndigheder skal ske eller bedst kan ske via offentlige kanaler. Det er ikke altid eksportøren, der har den fornødne autoritet til at komme i kontakt med andre landes myndigheder.

Som det står anført i fødevarerlovens §1, er formålet at fremme dansk eksport af fødevarer, og det er nødvendigt, at de danske myndigheder fortsat bidrager hertil bl.a. i forbindelse med kontakt til tredjelandsmyndigheder og forståelse for andre landes særregler.

§ 55 i den gældende fødevarerlov indeholder implicit et krav om dokumentation for gældende regler i modtagerlandet i de situationer, hvor de eksporterede varer ikke opfylder den danske fødevarerlov. Den passus hørings svaret henviser til er imidlertid udgået af bemærkningerne til § 55, idet reglerne om handel med tredjelande er nærmere beskrevet i de generelle bemærkninger til kapitel 9 om import, eksport og samhandel.

§ 40:

I bemærkninger på side 50, 4. afsnit er det anført, at kontrollen af disse krav vil være brugerbetalt, jf. forslaget § 45.

Denne bemærkning bør slettes, da denne kontrol indgår i det almindelige tilsyn, som i forvejen er brugerbetalt, idet sådanne krav vil indgå i egenstyringen/egenkontrollen på lige fod med andre krav. Dette fremgår også af 2. afsnit i bemærkningerne til § 40.

Det bør endvidere fremgå af bemærkningerne, at der med den nye fødevarelov ikke sker ændringer for så vidt angår udstedelse af certifikater.

I § 40 er der tale om en kontrol ved udførslen, som ikke altid er dækket af produktionskontrollen. Certifikatudstedelse forventes at foregå som hidtil.

§ 44:

I henhold til § 44, stk. 2, kan Ministeren fastsætte regler for betaling af bistand til løsning af problemer i forbindelse med eksport af fødevarer. Mejeriforeningen går ud fra, at dette ikke omfatter Fødevaredirektoratets bistand til udarbejdelse af eksportcertifikater, som erhvervet i forvejen finansierer via CO₂-midler.

Omkostninger, der dækkes af CO₂ midler skal naturligvis ikke også dækkes på anden måde.

Kapitel 11:

I afsnittet om myndigheder er bestemmelsen om, at ministeren kan henlægge opgaver til private institutioner, faldet ud. Denne bestemmelse skal videreføres fra § 58 stk. 2, i den gældende fødevarelov. Eksempelvis er Steins Laboratorium kontrolinstans med henblik på at sikre, at Esrom og Danablu overholder standarden jævnfør Rådets forordning 2081/19 EØF om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler.

Det bemærkes, at den nye kontrolforordning giver udvidet mulighed for henlæggelse af opgaver.

§ 47:

Vi er tilfredse med, at det i bemærkninger er anført, at der fortsat kan gennemføres justeringer i blandt andet opgavefordelinger og herunder udlicitering af laboratorieopgaver.

Vi foreslår, at der indsættes en bestemmelse om, at der er en informationsforpligtelse rettet mod erhvervene, herunder cirkulærer og vejledninger, som er sendt til Fødevareregionerne.

Efter Justitsministeriets lovteknikkontors opfattelse skal det i givet fald nøje angives i bestemmelsen, hvad den skal anvendes til. På den anden side hævder lovteknikkontoret også at henlæggelse af faktisk administration til private ikke kræver lovhjælp. Det må afklares, om der her er tale om myndighedsopgaver. Det vil ikke være hensigtsmæssigt i lovteksten at indsætte en informationsforpligtelse som foreslået.

Kapitel 12:

§ 49:

Vi foreslår, at § 49 flyttes om først i loven eksempelvis til § 2, hvorefter § 3 bliver til § 4 osv.

I § 49 bemyndiges ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre EU's beslutninger, direktiver og forordninger indenfor fødevarerområdet. På den baggrund er det Mejeriforeningens opfattelse, at bestemmelser, der indgår i EU's regelsæt, kan udelades af forslaget, dog således, at der gives ministeren hjemmel til at fastsætte nationale regler på de områder, hvor EU-reglerne specifikt overlader dette til national jurisdiktion.

Som anført ovenfor ad § 9 er § 49 medtaget for at dække de ukendte områder af en kommende EU-regulering.

Kapitel 13:

På side 16 under de almindelige bemærkninger er det anført, at tilsynet som hovedregel gennemføres uanmeldt. Denne formulering er ikke i overensstemmelse med EU-kontrolforordningens artikel 3, stk. 2. Det er vores opfattelse, at tilsynet først og fremmest baseres på audits. Kvalificeret audit kræver tilstedeværelse af virksomhedens ansvarlige/kyndige personer. Vi beder om, at det fremgår af loven, at der forud for tilsynet skal ske varsling.

Det fremgår af art. 3, stk. 2, at som hovedregel gennemføres kontrollen uden forudgående varsel. Med mindre der er tale om "tilfælde, som f.eks. audits, hvor forudgående underretning af foderstof- eller fødevareraktivitetslederens er nødvendig. Offentlig kontrol kan også foretages på ad hoc-basis."

§ 50:

Vi er tilfredse med, at der i bemærkningerne står, at "der lægges vægt på at bevare en behovsorienteret kontrol ikke alene i forhold til risikoen ved de enkelte fødevarer, men også i forhold til fødevareraktiviteterne. Veldrevne virksomheder med udbygget egenkontrol vil efter omstændighederne f.eks. kunne kontrolleres mindre hyppigt end andre." Dette er i overensstemmelse med principperne i den ny kontrolforordning.

Vi har også bemærket, at der står i bemærkningerne, at "Som hidtil er det hensigten at lægge hovedvægten på kontrol i form af tilsyn, mens laboratoriekontrol iværksættes som støtte for tilsynet samt på områder, hvor tilsynet ikke er en egnet metode." Dette er vi tilfredse med og opfordrer til en videre udvikling i denne retning.

§ 54:

Vi ønsker, at der fortsat skal være mulighed for at udtage kontraprøve, jævnfør § 66, stk. 2, i den gældende fødevarerlov. Dette er i overensstemmelse med EU-kontrolforordningens artikel 11, stk. 5 og 6.

De nærmere regler om kontraprøver er fastsat i direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol. Som det vil være tilfældet med lovforslagets øvrige bestemmelser, vil implementering af direktiver ske i form af bekendtgørelser. Der er som følge heraf foretaget sproglige præciseringer af bemærkningsteksten.

§54 stk. 2:

bestemmelsen bør omformuleres, således at den ikke angår dokumentation af 3. landes krav.

Det er indlysende, at virksomhederne også til eksportmarkederne ønsker at tilbyde sunde og sikre fødevarer. Krav om dokumentation er urealistisk ved samhandel med mindre tredjelande. Forslaget vil kunne lægge hindringer i vejen for en dansk eksport, og i værste fald ødelægge fødevareproducenternes mulighed for eksport til tredjeland.

Det er ikke korrekt, når det i bemærkninger anføres følgende. ”Således indebærer § 55, stk. 1, i den gældende fødevarerlov en pligt for virksomheder til at fremlægge dokumentation for gældende regler i modtagerlandet i de situationer, hvor de ønsker at eksportere varer, som ikke opfylder reglerne i den danske fødevarerlovgivning.”

I bemærkninger til §55 i den gældende fødevarerlov er der intet anført om en pligt for virksomheder til at fremlægge dokumentation. I bemærkninger til den gældende fødevarerlovs §55 er det anført, at ”Bestemmelsen fastslår, at varer, der udføres, skal opfylde enten de danske regler eller modtagerlandenes egne regler. Der vil ofte være tale om, at modtagerlandene har visse særlige krav eller særregler, som kan afvige fra de danske regler. Bestemmelsen åbner mulighed for at imødekomme disse. Selv om et modtagerland slet ikke skulle have sådanne regler følger det af bestemmelsen, at de udførte varer i hvert fald skal opfylde anerkendte internationale normer. Disse normer vil kunne fremgå af bl.a. Codex Alimentarius. Bestemmelsen medvirker til at sikre, at fødevarer, der eksporteres, er af høj standard og underkastet en effektiv kontrol. Derved kan tilliden i udlandet til danske fødevarer fastholdes, hvorved fødevarer eksporten fremmes.”

Vi må påpege, at det fremgår af den gældende fødevarerlov, at virksomhederne skal overholde modtagerlandets lovgivning, men der er ikke krav om at virksomhederne skal fremlægge dokumentation. Dette må være et forhold mellem eksportør og tredjelandsmyndighed.

Vi foreslår at det i bemærkningerne nævnes, at Codex standarderne er eksempel på internationale standarder, som kan anvendes ved eksport.

§ 55 i den gældende fødevarerlov indeholder implicit et krav om dokumentation for gældende regler i modtagerlandet i de situationer, hvor de eksporterede varer ikke opfylder den danske fødevarerlov. Denne passus er imidlertid udgået af bemærkningerne til § 55, idet reglerne om handel med tredjelande er nærmere beskrevet i de generelle bemærkninger til kapitel 9 om import, eksport og samhan-

§ 56:

I § 56, stk. 2 (ændret til § 55), bør COOP Danmark slettes, fordi COOP Danmark er en virksomhed. Vi finder, at det bør være organisationer, som indstiller medlemmer til Fødevarerkontroludvalget, og ikke enkeltvirksomheder.

I betragtning af den dynamik der findes på organisationsniveau er det næppe hensigtsmæssigt, at de indstillingsberettigede organisationer nævnes i selve loven.

Bestemmelsen er omformuleret som en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler vedrørende indstillingsberettigede organisationer samt afgrænsning af Fødevarerkontroludvalgets opgaver. Hensigten hermed er at kunne gennemføre løbende tilpasning, som bliver nødvendige som følge af organisationernes organisatoriske og tilknytningsmæssige ændringer.

§ 57:

Vi vil foreslå, at bestemmelsen vurderes i lyset af Retssikkerhedsloven. I Fødevaredirektoratets rapport over evaluering af Fødevaredirektoratets offentliggørelse af kontrolresultater i detailvirksomheder er det på side 10 nævnt, at Retssikkerhedskommissionens konklusioner om offentliggørelse vil indgå i en ny evaluering af ordningen. Vi har forstået, at dette skal ske, når Retssikkerhedskommissionen har afsluttet sit arbejde. Vi er ikke bekendt med, at dette er sket. Det er især princippet om at kontrolresultater offentliggøres, inden en eventuel klage er færdigbehandlet, som bør evalueres.

Efter retssikkerhedslovens § 5 kan der foretages uvarslet tilsyn, når dette kræves af EU's forskrifter. EU-reglerne kræver i almindelighed uvarslede kontrolbesøg. Det skal bemærkes, at evalueringen af offentliggørelsesinstituttet er endnu ikke afsluttet.

Kapitel 15:

§ 59, stk. 5:

Vi foreslår, at ordet ”erhvervsorganisationer” indsættes før ordene ”relevante forbrugerorganisationer”, således at der står: ”Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om erhvervsorganisationers og relevante forbrugerorganisationers adgang til at påklage afgørelser, der er truffet af tilsynsmyndigheden som følge af en anmeldelse af en mulig overtrædelse af fødevarerlovgivningen.”

Dermed ligestilles erhvervsorganisationerne med forbrugerorganisationerne.

Erhvervsorganisationernes klageadgang er efter vores opfattelse sikret via Forvaltningsloven. Derfor bør det implicit gælde, at erhvervsorganisationerne har mulighed for at påklage tilsynsmyndighedens afgørelser som følge af en anmeldelse af en mulig lovovertrædelse. Vi har erfaret fra en konkret sag, at denne mulighed drages i tvivl af Fødevaredirektoratet.

Alternativt foreslår vi, at det i stedet indgår i loven, at alle de høringsberettigede organisationer også har klageret.

Der henvises til kommentarerne til Mejeriforeningens generelle bemærkninger.

Kapitel 16:

I (§ 61)stk. 5 er der indsat en ny bestemmelse således, at der skal tages hensyn til virksomhedens omsætning i forbindelse med udmåling af bøde for overtrædelser, hvorved der er opnået eller søgt opnået en økonomisk fordel. Dette er vi imod, og vi finder derfor, at § 61, stk. 5, bør slettes.

Formålet med bestemmelsen er, at effekten af sanktionen så vidt muligt kan blive ensartet for både den store og den lille virksomhed. Ønsket er ikke imødekommet

Kapitel 17:

En ikrafttrædelse før 1. januar 2006 indebærer overlap med EU-hygiejnepakken” og den ny kontrolforordning. Dette problem kan efter vores opfattelse løses ved at relevante paragraffer har en tidsbegrænset levetid frem til 1. januar 2006.

Det er korrekt, at der efter 1. januar 2006 vil blive overlap til hygiejnepakken. Der er imidlertid tale om bemyndigelserne, som kun vil blive udmønte inden for de muligheder, som EU-retten, herunder hygiejnepakken, fastlægger. Der vil derfor ikke heller ikke efter hygiejnepakkens ikrafttræden være modstrid mellem fødevarerloven og EU-reglerne. Bortfald af disse bestemmelser vil have som konsekvens, at der kan mangle hjemmel til at fastsætte nationale danske regler, selv om det er muligt i forhold til EU-retten. Dermed ville muligheden for at opstille/fastholde strammere nationale danske krav udelukkes.

16. De Samvirkende Købmænd

§ 56:

DSK mener, at bestemmelsen bør opdateres, idet det anføres, at DSK har skiftet tilknytning til hovedorganisation og nu er tilknyttet HTS, Handel Transport og Serviceerhvervene i stedet for Dansk Handel og Service. DSK mener derfor, at HTS skal tilføjes. (altså ikke erstatte Dansk Handel og Service).

I betragtning af den dynamik der findes på organisationsniveau er det næppe hensigtsmæssigt, at de indstillingsberettigede organisationer nævnes i selve loven. Bestemmelsen er omformuleret som en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler vedrørende indstillingsberettigede organisationer samt afgrænsning af Fødevarerkontroludvalgets opgaver. Hensigten hermed er at kunne gennemføre løbende tilpasning, som bliver nødvendige som følge af organisationernes organisatoriske og tilknytningmæssige ændringer.

§ 14:

Formuleringen ”egnet til at vildlede” findes meget bred. og det foreslås, at ”er vildledende” er mere korrekt.

Formuleringen er en gentagelse fra gældende lov § 19 . Ønsket er ikke imødekommet.

§ 28, stk. 4:

DSK mener, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om fødevarer i private husholdninger er for vidtgående, og foreslår, at bestemmelsen ”vendes om”.

Bestemmelsen er udgået.

§ 28 og § 31, stk. 2:

DSK ønsker her medtaget ”godkendelse”.

Ved en "Godkendelse" kan der ligesom ved en "Autorisation" stilles krav og betingelser. Der er derfor ikke nogen begrundelse for at opretholde begge begreber. Det indstilles, at forslaget ikke imødekommes.

§ 37, stk. 2:

DSK fremhæver vedrørende dokumentation af sporing, at der kun bør stilles krav om dokumentation for et trin frem og et trin tilbage.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen vil sådanne regler blive fastsat indenfor rammerne af de fællesskabsretlige regler. Der foregår pt. forhandlinger herom. Der er imidlertid behov for hjemmel for fastsættelse af nærmere regler herom. Det indstilles, at erhvervet til sin tid gives lejlighed til at drøfte problemstillingen ved et møde.

§ 37, stk. 3:

DSK gør opmærksom på, at egenkontrolresultater fortsat bør befinde sig i virksomhederne og ikke i regionen, bl.a. af hensyn til aktindsigt.

Laboratorieresultater kræves kun indsendt i begrænset omfang, og er kun relevant i forbindelse med overvågningsprogrammer.